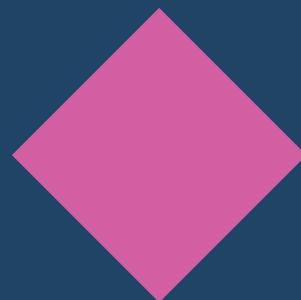

MANIFESTUL ECO-IN DESPRE INCLUZIUNEA ȘCOLARĂ

CUPRINS

Introducere	3
Educația incluzivă în Europa	4
Proiectul ECO-IN	6
Perspectivile proiectului	8
Declarație de intenție	11

solidar
FOUNDATION

INTRODUCERE

Algoritmul pentru proiectul¹ privind noi abordări ecologice de incluziune (ECO-IN) a fost lansat în 2019, în cadrul programului Erasmus+ cu scopul de a dezvolta un nou sistem de evaluare și activități de formare, capabile să genereze școli incluzive pornind de la o abordare „ecologică”. Pentru a realiza acest lucru, consorțiul de proiect, cuprinzând [Universitatea din Perugia](#), [FORMA.Azione](#), [Sindicatul Educației lituanian](#), [Universitatea din Urbino](#), [MIRADA LOCAL](#), [Inspectoratul Școlar Județean Alba \(România\)](#) și [Fundația SOLIDAR](#), a efectuat cercetări aprofundate despre incluziune școlară în învățământul primar și secundar din Belgia, Italia, Lituania, România, Spania.

Pe baza nevoilor identificate în toate aceste state membre ale UE și urmând, mai departe cercetare la nivelul UE, proiectul oferă un protocol de evaluare inovatoare și digitalizată pentru evaluarea și monitorizarea practicilor de incluziune de succes, recomandări de politici pentru a stimula incluziunea, precum și instruire pentru pregătirea tuturor părților interesate din educație (profesori, directori de școală, factori de decizie, educatori, experți externi, părinți, familii) să participe activ în sistemul școlar urmând o „abordare ecologică”.

Proiectul ECO-IN se referă la modelul ecologic propus de Mitchell (2016) care consideră sistemul de învățământ ca o spirală: fiecare „cerc” este crucial pentru dezvoltarea fiecărei persoane. Pe baza acestui model ecologic, fiecare dintre diferitele sisteme este implicat și responsabil pentru succesul/eșecul unui sistem educațional (și social) incluziv. Acest model este baza teoretică la care partenerii ECO-IN au ales să se refere, să constate măsura în care diferiții jucători implicați (în diferitele sisteme) îl permit pentru o mai bună incluziune a întregii

școli. Abordarea ecologică a proiectului ECO-IN vizează evaluarea și furnizarea de dovezi cu privire la starea educației incluzive și colectarea datelor de la o gamă largă de părți interesate pentru a fi utilizate de factorii de decizie politică cu scopul de a conduce acțiunile.

Următorul Manifest se bazează pe rezultatele proiectului ECO-IN și rapoartele de la FORMA. Azione, Sindicatul Educației lituanian, MIRADA LOCAL, Inspectoratul Școlar al Județului Alba (România), Fundația SOLIDAR, Universitatea din Perugia și Universitatea din Urbino, precum și contribuții la Conferința de nivel înalt ECO-IN privind recomandări de politici pentru Incluziunea Școlară a reprezentanților următoarelor organizații: Grupul de Lucrători CESE, CSEE, Comisia Europeană (DGEAC), LLLP, OBESSU și Grupul S&D.

¹ [Site-ul proiectului ECO-IN](#)

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN EUROPA

Uniunea Europeană a stabilit câteva politici și inițiative pentru a susține educația incluzivă în cadrul statelor membre. Una dintre acestea este Declarația de la Salamanca 1994 UNESCO, care ancorează multe documente UE. Cadrul de acțiune al Declarației are ca scop asigurarea că elevii pot urma școlile din cartierul lor indiferent de nevoile acestora. În prezent, instituțiile UE se ghidează după Recomandarea Consiliului 2018 pentru promovarea valorilor comune, a educației incluzive, a dimensiunii europene de predare și după recenta adoptare a Recomandării Consiliului 2022 despre „Cărări spre succesul școlar”. Ultima recomandare conține o abordare incluzivă spre succesul școlar, care nu se limitează la rezultate academice ci subliniază importanța stării de bine a elevului și elemente precum dezvoltarea personală, socială și emoțională. Mai mult, Pilonul European al Drepturilor Sociale (PEDS), stă la baza acțiunii UE pentru o societate europeană mai incluzivă. Primul său principiu afirmă că „Fiecare are dreptul la o educație de calitate și incluzivă, instruire și învățare pe tot parcursul vieții pentru a menține și obține abilități care să le permită să participe pe deplin în societate și să gestioneze cu succes tranziția pe piața muncii”, punând bazele Educației Incluzive.²

O paradigmă relevantă din spatele Educației Incluzive din Europa este „**abordarea întregii școli**”. În trecut, UE a abordat subiectul educației întregii școli dar din perspectiva părăsirii timpurii a școlii.³ Aceasta oferă o înțelegere clară despre felul în care instituțiile UE percep această abordare, concentrându-

se pe: **promovarea unei culturi școlare pozitive, munca în echipă și practici de colaborare în cadrul comunității școlare.** Abordarea întregii școli pentru sănătate mentală și stare de bine cere adoptarea unei „abordări de jos în sus, participativă și flexibilă care se potrivește cu ecologia școlii și comunitatea locală.”⁴ Abordarea întregii școli se aliniază cu cea ecologică precum este aplicată în proiectul ECO-IN în speranța de a aduce împreună pe toți actorii școlii și părțile interesate (profesori, elevi, părinți și comunitatea locală) cu scopul de a asigura succesul educațional.

Totuși, de obicei conversația se bazează pe profesori, părinți, directori de școală și elevi, neluând în considerare alte tipuri de membri ai personalului de sprijin în educație, OSC-urile și organizațiile de voluntariat. Această centrare a UE pe actorul instituțional este explicată de lipsa competenței politicilor naționale a UE.

În ciuda acestor eforturi, discrepanțele rămân între politicile UE și contextul școlar real în sensul în care elaborarea politicii la nivel UE este detașată de ceea ce se întâmplă în viața de zi cu zi în întreaga Europă. Conform rapoartelor periodice UNESCO, **toate țările alunecă înapoi pe tema educației incluzive**, inclusiv țările nordice care de obicei sunt aclamate pentru sistemul lor educațional. Cu **scăderea creditării publice pentru educație în toată Europa**⁵, fără îndoială devine din ce în ce mai dificil pentru sistemele educaționale să implementeze ceea ce academia observă ca fiind educație incluzivă eficientă. Mai mult, **forța de muncă a profesorilor îmbătrânește**

² *Pilonul European al Drepturilor Sociale, Comisia Europeană, 2017*

³ *Precum în Strategia de Educație și Formare 2020 a Comisiei Europene*

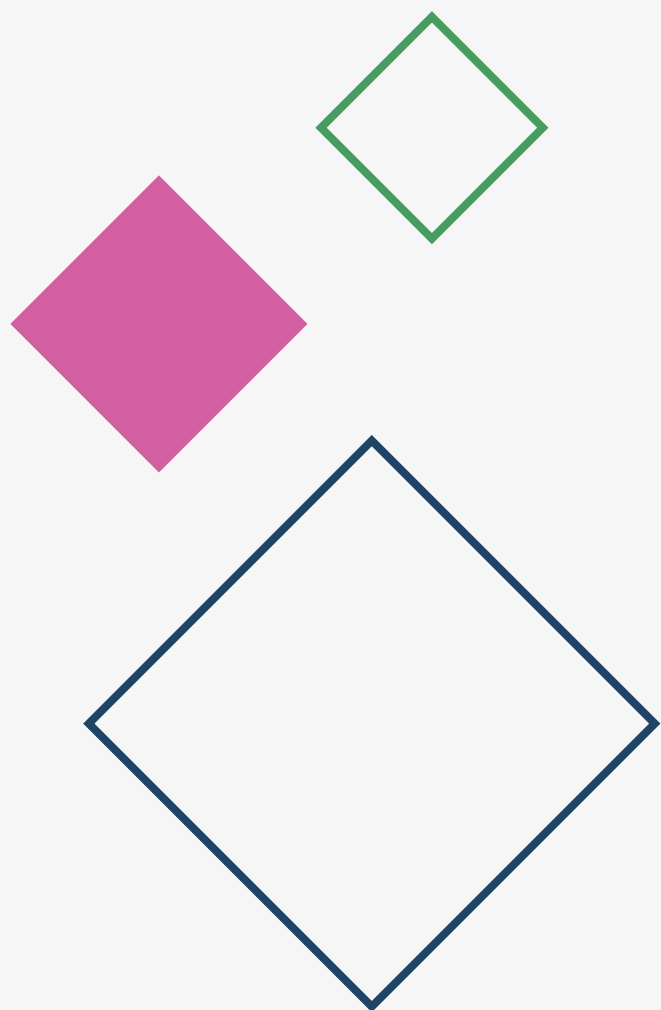
⁴ *Cefai, C., Simoes, C. și Caravita, S (2021) „O abordare sistemică, a întregii școli pentru sănătate mentală și stare de bine în școlile din UE”, raportul NESET, Luxemburg, Biroul de Publicații al Uniunii Europene, p.95, doi: 10.2766/50546*

⁵ *Frank, Andrei (2021) Comercializarea Educației și Prevalența Părților Interesate din domeniul educației cu scop lucrativ. Elisa Gambardella (ed.) Fundația SOLIDAR*

rapid în UE, punând mai multă presiune asupra sistemului educațional având în vedere faptul că tot mai puțini oameni vor să intre într-un sistem în care nu se simt valorizați. Privind ajutorul de care profesorii au nevoie, Monitorul Cetățeniei și al Învățării pe tot parcursul vieții al Fundației SOLIDAR 2019 arată că responsabilitatea împărtășită nu este o realitate în Europa dat fiind modul în care cantitatea de muncă a profesioniștilor din predare a crescut afectând echilibrul dintre profesie și viață și fără ca acest lucru să se reflecte în remunerația profesorilor.⁶

În plus, există o **lipsă de ajutor privind instruirea inițială și continuă**, pentru predarea într-un mediu multicultural și pentru utilizarea instrumentelor digitale în predare.⁷

O altă provocare pentru Educația Incluzivă din Europa este că **nu pare să existe o singură definiție** pentru elevii cu Cerințe Educative Speciale (CES). Instituțiile Uniunii Europene operează cu o înțelegere generală, deși îngustă, a copiilor cu CES, referindu-se la copiii ale căror dificultăți de învățare împiedică abilitatea acestora de a beneficia de sistemul educațional general, fără ajutor sau acomodare la nevoile lor.⁸ Lipsa unei definiții comune nu este doar o chestiune de terminologie, dar duce la diferite percepții despre felul de nevoi speciale la care se referă contextele educaționale și, în consecință, ce abilități, cadre și medii de învățare ar trebui să fie valabile pentru a întâlni aceste nevoi, asigurându-se respectarea incluziunii stabilită la nivelul politicii europene.⁹

6 Frank, Andrei (2019). *Cetățenie și Monitorizare a Învățării Continue 2019*. Lucie Susova și Elisa Gambardella (editori). Fundația Solidar

7 *Partenerii Proiectului ECO-IN (2021). Repertoriu despre Programul de Incluziune Școlară*

8 Comisia Europeană (2018). *Accesul la educația de calitate pentru copiii cu cerințe educative speciale*

9 *Ibid.*

PROIECTUL ECO-IN

Proiectul ECO-IN își propune să prezinte lipsa unei abordări holistice și sistemice pentru combaterea excluziunii sociale și educaționale a elevilor care duc la intervenții fragmentare, în principal bazate pe „răspunsuri de urgență” puse în aplicare de unii jucători educaționali care nu au în minte imaginea de ansamblu a nevoilor, măsurilor, competențelor și abilităților disponibile. **Proiectul abordează această provocare propunând un „model ecologic” nou și inovativ care să genereze școli și comunități incluzive.**

În centrul proiectului stă **abordarea ecologică a educației incluzive.** Această perspectivă provoacă definițiile și categorizările tradiționale prin **promovarea unei viziuni a educației incluzive care abordează nevoile diverse ale elevilor la toate nivelurile, în orice cadru sau etapă a vieții.** Introduce o abordare inovatoare care recunoaște rolul crucial al **colaborării și interconexiunilor dintre diferite sisteme,** evidențiind necesitatea instruirii, angajamentului și colaborării printre toate părțile interesate implicate în procesul educațional, cum ar fi profesori, directori, familii, educatori, colaboratori, factorii de decizie politică și specialiști.

Printr-o abordare ecologică și bazat pe probe științifice, ECO-IN promovează o participare activă a profesorilor, directorilor, factorilor de decizie politică, părinților și familiilor. Aspiră să îmbunătățească politicile și practicile de educație incluzivă de la școala primară la cea liceală inferioară, prin implicarea activă a tuturor părților interesate principale – cum ar fi, profesori, directori, personalul educațional (în și în afara școlii), părinți și autorități publice – oferindu-le instruire specifică și acțiuni de susținere pentru a acționa concret ca echipă combătând segregarea și radicalizarea, astfel oferind măsuri mai calitative și cantitative de

implementat, monitorizat și evaluat incluziunea în școli.

Acțiunile instruirii ECO-IN au fost inspirate de **valori specifice,** cum ar fi

1. PROSOCIALITATE:

Prosocialitatea include toate comportamentele pozitive față de alți oameni, care, fără să producă beneficii materiale (ca banii), generează reciprocitate. Îmbunătățind acțiunile prosociale din școli se ajunge la creșterea relațiilor interpersonale mai bune evitând conflictele și generând reciprocitate pozitivă. Mai mult, promovarea comunicării prosociale în școli duce la aprecierea diversității și empatiei. De aici rezultate pozitive pentru comunitatea în care școala funcționează.

2. **PARTICIPARE:** Înțeleasă ca întâlnirea dintre diverși actori, implicarea lor în proiecte comune, precum și dialogul dintre multiple niveluri instituționale, profesii și abordări. În cele din urmă, adunarea diferitelor perspective, priorități și nevoi, deci colaborarea activă pentru obținerea obiectivelor comune.

3. **ANGAJAMENT/RESPONSABILITATE:** Înțeles ca utilizare bazată pe valori a propriilor puncte forte în îndeplinirea unei sarcini individuale sau colective, având în vedere răspândirea lor. Responsabilitate înțeleasă ca și comportament consecvent care vine în urma unui angajament. Implică acceptarea consecințelor alegerilor cuiva spre a fi reportate, diseminate și susținute pentru valoarea diversității și incluziunii în școală și societate.

4. **CALITATE** : Relația dintre calitatea incluziunii și calitatea școlii. O asemenea calitate nu ar trebui să fie afirmată prin valori numai, ci și măsurată și evaluată.

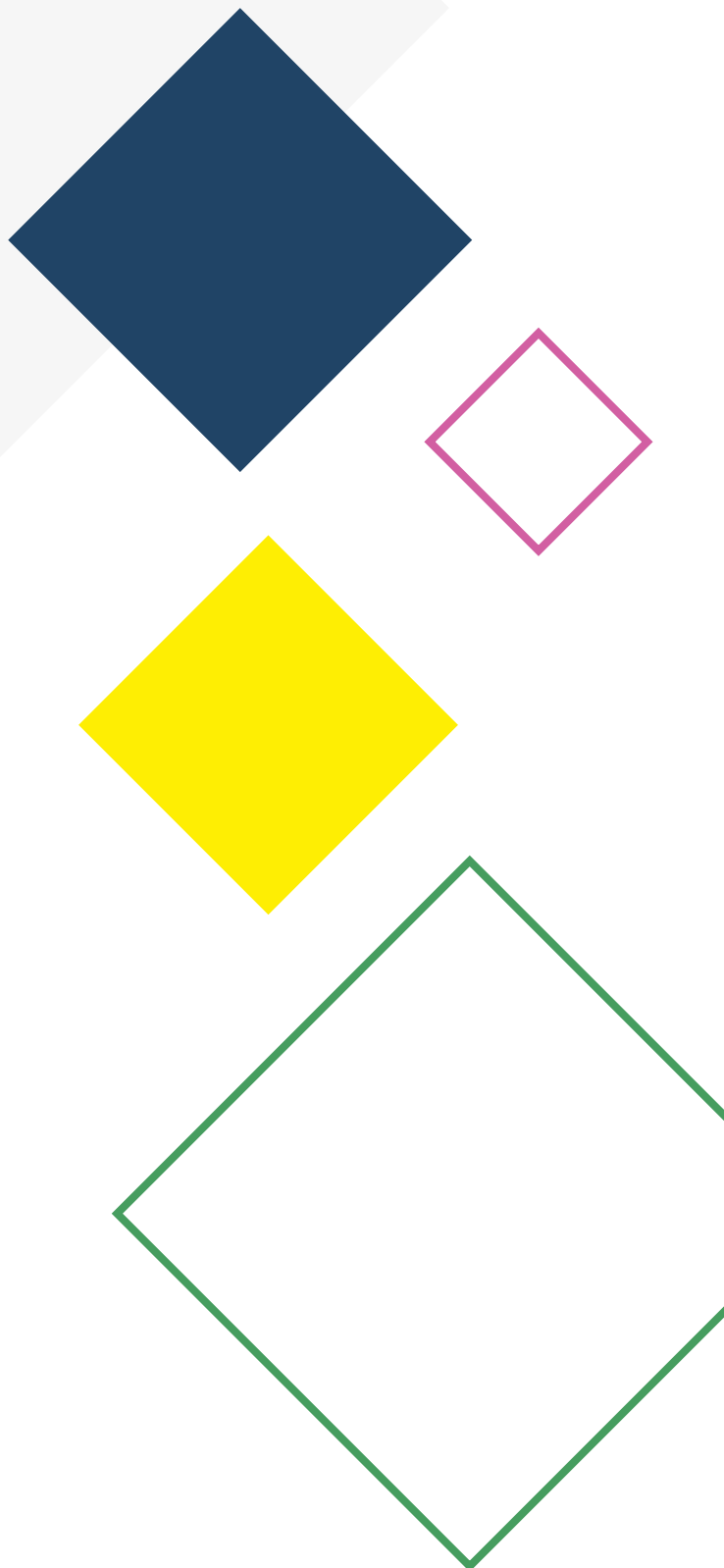
5. **ÎNCREDERE (Încredere și de încredere)**: Acțiunea de a te baza pe cineva/ceva (oameni sau instituții/organizații) care generează sentimente de siguranță și permite cuiva să aibă încredere că aceștia pot acționa spre binele lor; o credință necondiționată ca și condiție prealabilă pentru a acționa prosocial.

Bazat pe aceste principii, proiectul testează, monitorizează și evaluează impactul instruirii ecologice și inovatoare vizând diferite părți interesate angajate în incluziune (directori, profesori, părinți, experți din interiorul și exteriorul școlii, factorii de decizie politică) asupra calității procedurilor incluzive și practicilor de evaluare asociate, pentru îmbunătățirea sistemelor educaționale și obținerea de oportunități egale pentru toți.

Pentru a facilita colectarea și analiza de date, proiectul lucrează cu Protocolul de Evaluare ECO-IN (PE). Datorită acestui instrument, datele statistice și de auto-evaluare au fost analizate și au rezultat într-o colecție de date bazate pe probe despre calitatea practicilor și politicilor incluzive implementate de școli. PE ar trebui folosit de școli ca instrument de **auto-evaluare care le oferă „o hartă a posibilelor intervenții”, oferind școlilor date care să le ajute să își îmbunătățească procesele incluzive. PE este bazat pe un algoritm care poate combina variabile comune, specifice țării și contextului, coerente cu prioritățile și recomandările UE relevante și care este validat de experimentare evaluată bazată pe dovezi, extinsă și participativă.**

PE creat în cadrul proiectului ECO-IN poate pava drumul pentru recomandări croite pe măsurile care vor fi adoptate de contexte specifice, bazate pe probe de date și impact în Europa. Potențial poate crea probe puternice

care conduc și inspiră noi cunoștințe în incluziunea școlară și care să fie punctul de plecare pentru o nouă cercetare în domeniu și pentru reforme politice cu un **ridicat impact și schimbare sistemică în statele membre UE.**

PERSPECTIVELE PROIECTULUI

Discrepanțe între politica educației incluzive și realitate

Prin intermediul [Repertoriului privind programul](#) de includere școlară care a fost dezvoltat în cadrul proiectului, câteva discrepanțe între politica și legislația despre Educație Incluzivă și realitatea din țările partenere au fost scoase în evidență. Acest Manifest are ca scop inventarierea lacunelor identificate pentru a scoate în evidență potențiale zone de intervenție la nivel național și european, după cum au fost sugerate în Recomandările Politice ale Proiectului.

În cazul **Lituaniei**, partenerii descriu o lipsă de voință politică pentru implementarea Educației Incluzive și formalizarea ei la nivelul legii lituaniene. În ciuda numărului crescut de elevi cu cerințe educative speciale, nu sunt luate măsuri concrete de adaptare a instituțiilor educaționale și a ofertei acestora. Astfel cazul lituanian cere crearea de medii educaționale adecvate, asigurând pregătirea personalului din toate instituțiile educaționale să lucreze cu copiii cu cerințe educative speciale. Rezultatul proiectului în **România**, prin urmare, arată o atitudine negativă față de termenul CES, bazat de asemenea pe o înțelegere competitivă a educației și a scopului său. Într-adevăr partenerii din România au descris atitudinea față de copiii cu cerințe educative speciale ca una de respingere și stigmatizare, pe motiv că aceștia ar afecta performanța generală a clasei. Mai mult, zilnic profesorii întâlnesc numeroase obstacole, cum ar fi intervenția limitată din partea profesorilor itineranți, lipsa unei baze materiale și instrumente care ajută la realizarea

unei educații incluzive, lipsa de comunicare și suport între membrii echipei de intervenție.

Discrepanțe au fost observate și în cazul **Italiai**, adesea considerată ca fiind țară fruntașă în domeniul educației incluzive¹⁰. Un exemplu este oferit de accesul la licee pentru elevii cu dizabilități. Lipsa de modernizare a sistemului liceal, care este influențată încă de un model învechit, rezultă în accesul împiedicat la liceu pentru elevii cu dizabilități, care sunt adesea îndreptați către licee Profesionale și de Meserii. În timp ce acestea pot fi un bun mijlocitor spre incluziune, nu ar trebui să fie singura opțiune a elevilor cu CES. **Spania** este de asemenea privită ca una dintre țările UE care promovează și implementează sistemul educațional incluziv mai bine, deși s-a constatat că politicile actuale reflectă o abordare mai degrabă integrată decât incluzivă.¹¹

În afara provocărilor specifice țărilor, cercetarea proiectului a identificat și niște părți comune în toate ecosistemele școlare participante. În paragrafele următoare vor fi oferite câteva exemple pentru a ilustra provocările pe care le întâmpină unele figuri cheie ale abordării ecologice despre incluziunea școlară. Totuși, aceste exemple nu sunt complete și fiecare profesionist care contribuie la încurajarea incluziunii școlare înfruntă provocări specifice. Printre acestea este rolul subevaluat și înțeles greșit al psihologilor școlari. Acest rol devine tot mai important în școli ca figură colaborativă pentru planificarea pașilor procesului de incluziune, atât în interiorul cât și în afara școlii, deoarece îndeplinesc un rol crucial pentru rezultatele sociale și emoționale ale elevilor.¹² În ciuda importanței crescânde a rolului

10 Ianes, D., Demo, H. & Dell'Anna, S. (2020). Educația incluzivă în Italia: Pași istorici, evoluții pozitive și provocări. *Perspective* 49, 249-263, <https://doi.org/10.1007/s11125-020-09509-7>

11 Partenerii Proiectului ECO-IN (2021). *Repertoriu despre Programul de Incluziune Școlară*

12 Ibid.

psihologilor în încurajarea educației incluzive, rolul lor pare mai puțin clar comparativ cu cel al profesorilor, de exemplu, dat fiind că ei nu par să fie la fel de reprezentați la nivel UE. Această chestiune trebuie abordată cu un set de acțiuni adresat către factorii de decizie politică, directori de școală, profesori, familii și practicieni educaționali.

O altă provocare identificată este „clasa secolului 21”. Utilizarea crescută a tehnologiei digitale din acest secol a introdus „noi medii de învățare digitale și mixte”¹³ și astfel utilizarea instrumentelor digitale integrate în metode de predare.¹⁴ Aceasta presupune că „o multitudine de noi oportunități de învățare sunt disponibile”, cum ar fi cursuri și tutorat online.¹⁵ Totuși, aceste noi evoluții aduc provocări pentru profesori, cum sunt ilustrate în cazurile țărilor partenere ECO-IN, deoarece în diferite cazuri apare lipsa de abilități și competențe ale profesorilor pentru a fi pregătiți pentru clasa acestui secol.

Nu în ultimul rând incluziunea în școli este compromisă de lipsa finanțării pentru educație în general și pentru a face o educație mai incluzivă în special. Aceasta apare de asemenea în termeni de coerență politică, iar proiectul ar putea identifica discrepanțe între politica și/sau legislația și practica în școli. Tăieri la bugetul alocat al sectorului public educațional au fost aplicate în toate țările partenere, rezultând în mai puține resurse dedicate măsurilor incluzive către elevii cu CES. Mai puține resurse înseamnă mai puțină investiție în personal specializat care poate ajuta profesorii să aducă incluziunea în clasa lor, precum și mai multă muncă pentru profesori – adesea lăsați singuri să se ocupe de ea. Strategiile și metodologiile nu pot omite chestiunea finanțării când se dezvoltă orice

fel de prevedere, recomandare, practică etc. pentru promovarea și implementarea Educației Incluzive.

Importanța formării pe Educație Incluzivă

Proiectul ECO-IN a organizat de asemenea formări internaționale și locale în patru țări partenere (Italia, Lituania, România și Spania). Aceste activități de instruire au avut ca scop promovarea unei abordări ecologice condusă de valori într-un (număr de 50) de școli implicate în proiect precum sunt descrise în paragraful 3, pentru a îmbunătăți calitatea incluziunii acestora.

Mai mult, **instruirile au oferit o șansă de a colecta informații valoroase despre tipul de provocări întâmpinate de părțile educaționale interesate din fiecare țară.** De exemplu, în cazul **Lituani**ei, instruirea a adeverit abilitățile insuficiente ale profesorilor, finanțare insuficientă pentru educație incluzivă, lipsa resurselor umane (profesori), opinie publică nefavorabilă spre educație incluzivă și ostilitate din partea părinților, fiind doar câteva provocări pe care educația incluzivă le înfruntă. Pentru a rezolva aceste provocări, următoarele propuneri au fost identificate: crearea unor camere senzoriale și a mediilor echipate special să promoveze incluziunea și dezvoltarea profesională, actualizarea abilităților și calificărilor profesorilor și personalului auxiliar. În schimb, în cazul **Spaniei**, au exprimat faptul că instruirea a ajutat la formarea perspectivei de a îmbunătăți nivelurile de incluziune în cadrul organizației și comunității lor.

13 *Glosarul Reformei în Educație descrie „mediile de învățare” astfel: „Mediul de învățare se referă la diversele locații fizice, contexte și culturi în care elevii învață. Din moment ce elevii pot învăța într-o varietate largă de cadre, cum ar fi locațiile în afara școlii și mediile în aer liber, termenul este adesea utilizat ca alternativă mai precisă sau preferată clasei, care are conotații mai limitate și tradiționale – o cameră cu rânduri de bănci și o tablă cu cretă, de exemplu.”* Ed. Glosar, „mediul de învățare”.

14 *Xhomaqi, Brikena (editor șef) (2019) Medii de învățare ale secolului 21: Document de poziție: Andrew Todd (ed.) și Pauline Boivin și Juanma Baez Ramirez (co-editori). Platforma de învățare continuă*

15 *Ibid.:*p.12

Valoarea adăugată a protocolului de evaluare ECO-IN

Unul din principalele obiective ale proiectului ECO-IN a fost dezvoltarea și validarea unui instrument de evaluare european pentru măsurarea calității incluziunii școlare numit „Scara de Evaluare Ecologică a Incluziunii” (SEEI). Scara SEEI a fost gestionată prin algoritm, a suferit o validare inițială și control al fiabilității. Apoi a fost administrată diferitelor categorii (directori, educatori, experți, familii, profesori, factori de decizie politică și elevilor de gimnaziu) în diferitele țări partenere. Chestionarul a avut o parte comună (20 de itemi) pentru a fi răspuns de către toate categoriile implicate și o parte specifică categoriei. Evaluarea cerută a fost preocupată de prezența fiecărui parametru din școală în conformitate cu percepția categoriei specifice și cum un astfel de parametru a fost considerat relevant (proeminență). Aceste două evaluări, modificabile ca greutate care acționează pe algoritm, ar fuziona într-un scor final, total. Analiza datelor realizată cu scara SEEI a arătat evoluții interesante în Țările Partenere după implementarea activităților de instruire locală.

De exemplu datele arată că școlile în **Italia** care în timpul primei măsurări a scării SEEI au arătat o calitate ridicată de incluziune au fost și cele mai predispuse la abordări inovatoare pentru a-și adânci incluziunea. Acest lucru a inclus crearea unor echipe de lucru ecologice pentru îmbunătățirea incluziunii, organizând forumuri locale și deschise în zona lor, creând baze de date pentru a colecta, categoriza, cartografia toate organele, entitățile și instituțiile care lucrează la incluziune la nivel social, politic și al comunității pentru a începe crearea unei rețele mai largi de părți interesate. Aceasta a fost completată de acțiuni cum ar fi efectuarea de chestionare pentru a colecta date despre percepțiile incluziunii, vizând părinți, factori de decizie politică, educatori, experți, profesori din alte școli și promovând conștientizarea în zonă. Școlile care, pe de altă parte, au arătat o calitate scăzută a incluziunii, au părut să pună

prioritate pe seturi de acțiuni tradiționale care nu au implicat evaluări, cum ar fi sensibilizarea în zona lor și îmbunătățirea comunicării dintre școli și instituțiile din zona acestora. Analiza de date arată că impactul ridicat al instruirii locale apare să fie foarte semnificativ prezentând scoruri ridicate pentru grupul experimental; acest lucru scoate în relief eficiența extremă a instruirii locale despre variabilele considerate relevante pentru incluziune.

De exemplu, în **Spania** după intervenție, diferențele prezente la primele măsurători au dispărut. Ținând cont de faptul că grupurile nu au fost omogene, acest lucru ar putea fi considerat un rezultat satisfăcător. Instruirea locală a dus la egalizarea unei situații în care unele școli au avut o dispoziție mai bună comparativ cu altele, astfel putem vedea că scorurile cele mai ridicate în toate variabilele au fost înregistrate de școlile experimentale. În **România**, comparativ cu faza pilot, rezultatele din școlile experimentale sunt semnificativ mai ridicate pentru trei variabile: întâlniri privind incluziunea, instruire pe incluziune, sentimentul de implicare activă în procesul de incluziune. Creșterea punctajului în aceste variabile arată că după instruire participanții au obținut o mai bună perspectivă despre ceea ce are nevoie și implică o educație de calitate, ecologică și incluzivă. Este semnificativ cum aceste trei aspecte au crescut, având în vedere că situația anterioară intervenției au arătat că incluziunea a fost văzută mai ales ca ceva care era mai mult o chestiune „tehnică” și „medicală”. Oferind un scor ridicat la asemenea aspecte, arată că participanții la instruire au înțeles că pentru ca incluziunea să funcționeze, este nevoie de eforturi mai mari din partea comunității.

DECLARAȚIE DE INTENȚIE

Acest Manifest își propune să identifice și indice, la nivel european, valori, principii, dar mai presus de toate acțiuni și instrumente de lucru pe care să construiască și consolideze în timp alianțe participative între diferitele părți interesate pentru a promova incluziunea școlară în conformitate cu o abordare „ecologică”. Majoritatea sistemelor școlare europene dezvoltă forme de cooperare cu autoritățile locale, familii, asociații, grupuri de experți, etc., care pot avea adesea diferite așteptări și cerințe. Sistemul școlar este angajat pentru a fi un punct de conexiune, dialog, întâlnire și sinteză pentru toate aceste diferențe.

Școala devine astfel un Centru de Încredere Prosocială (CEÎP, Centrul European de Încredere Prosocială). CEÎP aduce împreună nu doar profesioniști din domeniul educației, dar și diferiți actori și puncte de vedere, cu scopul de a se întâlni reciproc și de a ține un dialog într-un mediu primitor și incluziv.

Partenerii de proiect ECO-IN vor continua să lucreze pentru a angaja factorii de decizie locali și naționali în relația de încurajare a Educației Incluzive. Mai mult, partenerii ECO-IN și actorii cu care au cooperat de-a lungul proiectului vor munci la răspândirea conceptului de incluziune ecologică către acele realități care încă se luptă să dobândească incluziunea.

solidar
FOUNDATION

Avenue des Arts, 50
1000 Brussels - Belgium
+32 2 500 10 20
www.solidar.org | @SOLIDAR_EU
© SOLIDAR 2023

Autor: Alexandra Matthys

Contribuitori:

Mayka Cirera Amores - Universitatea Autonomă din Barcelona, Mirada Local

Robert Roche - Universitatea Autonomă din Barcelona, Mirada Local

Adina Curta - FORMA.Azione srl

Sylvia Liuti - FORMA.Azione srl

Elisa Gambardella - Fundația SOLIDAR

Annalisa Morganti - Universitatea din Perugia

Alessia Signorelli - Universitatea din Perugia

Coordonator al publicației: Fundația SOLIDAR

Design grafic: Dagmar Bleyova

Fundația SOLIDAR pentru educație progresistă și participare democratică este o rețea europeană de 23 de membri care reunește milioane de cetățeni din întreaga Europă. Fundația promovează atât activitatea politică externă, cât și nevoile interne de învățare ale membrilor, constituindu-se ca un centru de învățare pentru membrii săi.

Co-finanțat de
Programul Uniunii
Europene Erasmus +

Susținerea Comisiei Europene pentru producerea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului, care reflectă doar punctele de vedere ale autorilor, iar Comisia nu poate răspunde pentru orice utilizare care poate fi făcută a informațiilor conținute acolo.

Următoarele organizații au inițiat și realizat proiectul ECO-IN, incluzând un set de documente de politică. Ei sunt primii semnatari ai acestui document și invită toate părțile interesate în politicile educației incluzive să se alăture acestui angajament de promovare viitoare a recomandărilor politicii bazate pe probe și a uneltelor care rezultă din proiect. Dacă doriți ca organizația dumneavoastră să se alăture acestui efort și pentru orice informație suplimentară, vă rugăm contactați Fundația SOLIDAR.

A.D. 1308
unipg
UNIVERSITÀ DEGLI STUDI
DI PERUGIA

lipa net
propositional network

1506
UNIVERSITÀ
DEGLI STUDI
DI URBINO
CARLO BO

DISTUM
DIPARTIMENTO DI
STUDI
UMANISTICI

FORMA.Azione srl

LŠMPS
Lietuvos švietimo ir
mokslo profesinė sąjunga

solidar
FOUNDATION